

هر هواپیمای جدید هزار شغل ایجاد می کند

پای ATRها هم به ایران باز شد. هفته گذشته چهار هواپیمای ATR فرانسوی –ایتالیایی دیگر در خاک ایران فرود آمدند. اصغر فخریه کاشان، قائم مقام وزیر راه و شهر سازی در امور بین الملل، گفت: «هر هواپیمای هزار شغل می سازد.» او ادامه داد: «یکی از جدی ترین تاثیرات بر جام، کوتاه کردن دست واسطه های فعال در صنعت هوایی است.» آنچه امروز نتیجه آن را می بینید به ماه ها بررسی و مذاکرات پیچیده باز می گردد. گفتنی است از بعد از امضای سند بر جام تاکنون، هفت فروند هواپیمای نو در خاک ایران فرود آمده اند که به گفته قائم مقام وزیر راه و شهر سازی به ایجاد اشتغال برای ۷ هزار نیروی انسانی می انجامد که نمونه باز اقتصاد مقاومتی است.

یکشنبه ● ۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۶ ● شماره صد و سه

آتیه نو در گفتگو با چهار کارشناس، اولویت های اقتصادی دولت دوازدهم را بررسی کرده است

اولویت های اقتصادی ایران ۱۴۰۰

انتخابات دوازدهمین دوره ریاست جمهوری هم برگزار شد و حسن روحانی برای بار دوم به عنوان رئیس جمهور در دولت دوازدهم کار خود را دنبال خواهد کرد. نقاط قوت و ضعف کارنامه دولت او در دوره گذشته، هر چه بوده گذشته و حالا باید به آینده نگاه و برنامه ریزی کرد. رفع موانع تولید، ایجاد فرصت های شغلی جدید، کاهش نرخ بیکاری، افزایش نرخ دستمزد بیش از تورم، پیشی گرفتن درآمد از هزینه خانوار، نرخ تورم تک رقمی و چندین دستاورد دیگر را می توان از فعالیت های دولت یازدهم برشمرد. اما در هفته جاری می خواهیم اولویت های اقتصادی دولت دوازدهم را بررسی کنیم؛ اولویت های اقتصادی دولت دوازدهم در حوزه های اشتغال، تولید و کارگری. در گفتگو با چهار کارشناس اقتصادی، تلاش کرده ایم اولویت های اقتصادی که دولت دوازدهم باید در چهار سال مدیریت خود دنبال کند را بررسی کنیم.

ماده ۴۱ قانون کار را اجرا کنید

● **یادداشت**

● **فرامرز توفیقی**

از زمان تصویب قانون کار و تأیید آن در مجمع تشخیص مصلحت نظام، ماده ۴۱ قانون کار یا خوبی تفهیم نشده یا اینکه با نگاه دولتی به آن توجه شده که این آسیب زاست، چرا که معمولاً نرخ دستمزد را بر اساس مخارج و نه درآمد محاسبه می کنند که به تغییرات قیمتی یک سید معین کالا در بازه زمانی معین اطلاق می شود. این موضوع برآمده از نگاهی است که همواره هنگام تعیین نرخ دستمزد پایه بروز می کند و گرچه خوشبختانه دولت یازدهم در دو سال اخیر دستمزد پایه را درصدی بالاتر از نرخ تورم تعیین کرده اما این به معنی حل مشکلات معیشتی کارگران نیست. مشکل اینجااست که میزان افزایش نرخ دستمزد پایه بر اساس سید هزینه برای یک خانوار سه و نیم نفره، که حدود ۲/۴ میلیون تومان است، بسته نمی شود بلکه بر اساس درآمد سال گذشته بسته می شود و این افزایش حداقلی تغییر چندانی در زندگی و معیشت کارگران بر جای نمی گذارد. تفاوت این دو نگاه کم نیست و

اگر ۱۴ درصد افزایش دستمزد سال ۹۶ بر مبنای سید هزینه و نه دستمزد پایه سال ۹۵ محاسبه می شد، میزان افزایش از ۱۱۰ هزار تومان به بیش از ۳۰۰ هزار تومان می رسید که یک جهش با معنای رفاه و معیشت کارگران بود. ما معتقدیم، ادغام سازمان تامین اجتماعی در وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی اقدامی غیرکارشناسی بود. این جابه جایی که در دولت دهم اتفاق افتاد باعث شد سازمان تامین اجتماعی به عنوان یک نگاه خصوصی غیردولتی با رویکردی مستقل تحت پوشش یک مجموعه کاملاً دولتی چندبعدی قرار بگیرد که عمده اهدافی همسو نداشتند و بسیاری از سوبه های وزارت رفاه یا کار با رویکرد سازمان تامین اجتماعی در تعارض است. وقتی با دقت بیشتری به شرایط فعلی سازمان تامین اجتماعی نگاه می کنیم، می بینیم این سازمان که به نوعی با دارا بودن شستا یک بنگاه دار مهم است و بزرگ ترین هلدینگ سرمایه گذاری ایران به حساب می آید، هم اکنون با قرار گرفتن ذیل مجموعه یک وزارتخانه با چندین وظیفه، عملاً اختیار اقتصادی اش را به یک نهاد غیرتخصصی واگذار کرده که به نظر می رسد این مکانیسم باید هرچه زودتر اصلاح شود.

فعال حوزه کارگری

جذب سرمایه خارجی نرخ بیکاری را تک رقمی می کند

● **یادداشت**

● **هادی حق شناس**

یکی از مطالبات جدی مردم ایران اشتغال است. براساس سرشماری سال ۹۵ نرخ بیکاری ۱۲/۴ درصد اعلام شده که بر مبنای تعریف نرخ اشتغال در نظر گرفته می شود. اما اگر این نرخ را تجزیه کنیم، متوجه می شویم که برای جوانان ۲۰ تا ۳۰ ساله ای در نظر گرفته شده که هم سرپایز رفته اند و هم مدرک تحصیلی دانشگاهی دارند. در نظر داشته باشید که در یک دهه گذشته حضور دختران به حضور پسران در بازار کار غالب بوده است. به زبان ساده تر، باید بپذیریم که در مقطع ۱۰ ساله، نرخ واقعی بیکاری بیش از ۲۵ درصد بوده است. هدف اصلی سرمایه گذاری دولت برای اشتغال زایی پایدار باید جامعه ای باشد که افراد جویای کار آن در سنین ۲۰ تا ۳۰ سال هستند و غالباً از تحصیلات مورد قبول دانشگاهی در مقاطع مختلف برخوردارند. گفتنی است دولت برای کم کردن نرخ بیکاری واقعی، همان طور که در برنامه ۵ ساله ششم توسعه پیش بینی کرده است، باید است. به ۹۵۰ هزار شغل ایجاد کند تا نرخ کنونی ۸ تا درصد کاهش دهد. راهکار چیست؟ برای اینکه بتوان سالانه این تعداد شغل ایجاد کرد باید نسبت سرمایه گذاری به تولید ناخالص ملی تا بیش از ۳۰ درصد افزایش یابد. اگر دولت دوازدهم موفق شود طی ۴ سال آینده این نسبت را تا این حد افزایش دهد، متما

کتیو ۰۳

● **یادداشت**

● **جمشید عدالتیان**

دولت جدید، متخصص ها را به بازار کار بفرستد

سال هاست مشکلات را در رسانه ها مطرح می کنیم و سعی می کنیم به گوش مسئولان برسد. قانون رفع موانع تولید و قانون اصل ۴۴ دو قانونی هستند که سال هاست تلاش می کنیم اجرایی شدن آنها را از مسئولان امر بخواهیم. نمی گویم اجرا نمی شوند، اما سرعت اجرای آنها کند است.

یکی از مهم ترین مطالبات ما از دولت آینده این است که بازار را یک تکان جدی و اساسی بدهد. مشکل اصلی در بازارها، نبود و درواقع کمبود تقاضاست. به نظرم طبقه متوسط به گونه ای باید تقویت شوند تا قدرت خرید واقعی آنان افزایش یابد. واقع امر این است که انبارهای بسیاری از تولید کنندگان که خط تولیدشان برقرار است، پر و نیمه پر است و با ظرفیت پایین تولید می کنند. علت این امر هم این است که در سال های اخیر قدرت خرید طبقه متوسط مردم خیلی کاهش یافته است. بنابراین باید تقاضای موثر ایجاد شود. در صورتی که تقاضای موثر شکل بگیرد، روند تأسیس شرکت ها و کارخانه ها تسریع می شود، تولید افزایش می یابد و سرمایه گذاری بیشتری نیز صورت می گیرد. چیزی که تولید کنندگان را نگران کرده تقاضاست.

مشکلات تولید سمت دیگر ماجراست. قسمت های اجرایی دولت و نیروهای میانی دولت، چالاک و سرعت لازم را برای تسریع بخشی به روندهای بوروکراتیک و اداری تولید ندارند. شاید به نوعی بتوان گفت چنین نیروهایی در صدور مجوزها کارشکنی می کنند؛ حالا سهوا یا عمداً. از دولت دوازدهم انتظار می رود دولت الکترونیک را تقویت کند تا مجوزهای مختلف و متعدد و دست و پا گیر از سر راه تولید برداشته شود. هم اکنون بر سر راه تولید کننده، مجوزهای زیادی از سوی معاونت غذا و داروی وزارت بهداشت، تأمین اجتماعی، مالیات بر ارزش افزوده، سازمان محیط زیست و... وجود دارد که باید تسهیل شوند. درواقع در حال حاضر، روندها به گونه ای است که تولید کننده ای که از صبح برمی خیزد، باید مدام به دستگاه های مختلف دولتی و عمومی پاسخگو باشد.

مسئله دیگر این است که دولت به شرکت های تولیدی کمک کند و برای بازپرداخت بدهی آنها بابت تسهیلات گرفته شده در گذشته، تنفسی یک ساله به آنها بدهد. به گونه ای که در طول این یک سال، سود تعویق بازپرداخت بدهی شرکت ها به بانک ها را خود دولت پرداخت کند.

در سیاست خارجی نیز انتظار داریم تنش زدایی شود. در کنار رفع تحریم ها، باید روح توافق هسته ای هم اجرا شود. این موضوع قطعاً می تواند موجب همکاری بهتر و بیشتر شرکت های ایرانی و خارجی شود. باید رئیس بانک مرکزی در دیپلماسی بانکی و وزیر اقتصاد در دیپلماسی اقتصادی فعال تر شوند. به این ترتیب همکاری ها گسترده تر می شود تا با صادرات واقعی روبه رو شویم. اتفاق جدیدی در حال رخ دادن است که بر اساس آن، صداوسیمای اعلام کرده برای تقویت صنایع داخلی، شرکت های تولید کننده کالای ایرانی می توانند به صورت رایگان در صداوسیمای تبلیغ کنند.

وضعیت کارگران نیز یکی از دغدغه هایی است که دولت آینده باید به آن نگاه ویژه ای داشته باشد. ما تولید کنندگان قادر نیستیم به صورت خارج از عرف، به کارگران حقوق پرداخت کنیم. زیرا در این صورت باید قیمت کالای خود را افزایش دهیم که این نیز مطلوب ما نیست. اما خوب می دانیم با این درآمدها، واقعا کارگران از پس مخارج زندگی خود برنمی آیند. از سوی دیگر نمی توانیم قیمت کالایمان را افزایش دهیم، این در حالی است که خود ما در زمان تحریم با دشواری های بسیاری روبه رو بودیم و به همین دلیل هنوز نتوانسته ایم با ظرفیت کامل به تولید بپردازیم.

اولویت بعدی، تخصص کردن جوانان و زمینه سازی برای اشتغال آنان است. نباید فقط کسانی که بیکار می شوند، بیمه بیکاری بگیرند. بلکه باید فارغ التحصیلان دانشگاه ها نیز از آن بهره مند نشوند تا دوره های کارآموزی مثلاً ۱۸ ماهه ببینند و آماده ورود به بازار کار شوند. از سوی دیگر بسیاری از متخصصان نیز حاضر نیستند به شهرهای کوچک بروند و مشغول به کار شوند. علاوه بر این، بانوان نیز حاضر به اشتغال در شهرک های صنعتی حاشیه شهرها نیستند. این ها مسائلی است که دولت دوازدهم باید برای رفع و تسهیل و اصلاح آنها گام بردارد.

دکترای اقتصاد و تولیدکننده صنایع غذایی

اقدام و عمل برای بهبود تراز رفاه اجتماعی

است که به نوعی در مطالعات اجتماعی به عنوان بخشی از ساختار تأمین اجتماعی مورد تأکید قرار می گیرند. نباید این موارد را کتمان کرد و یا بر سر نبود آنها بحث کرد. چرا که لازم اولیه یک زندگی حداقلی هستند. با این مقدمه مهم ترین اولویت های دولت آینده برای افزایش تراز رفاه اجتماعی به این شرح است: نخست گسترش چتر بیمه برای تمام آحاد جامعه مخصوصاً آن دسته از افراد که فاقد هرگونه پوشش بیمه ای هستند. این مورد به عنوان ضروری ترین مسئله وقتی مهم تر جلوه می کند که به وضعیت افراد فاقد بیمه و آسیب دیده از کار توجه کنیم. مورد دوم لزوم پرداخت بدهی های دولت به صندوق تأمین اجتماعی است که موجب می شود سازمان تأمین اجتماعی نمی توان لازم برای اجرای مورد اول را به دست آورد. سومین مورد توجه ویژه به معیشت بازنشستگان است که از باقی اقسار سطح نارضایتی بالاتری دارند. چهارم اینکه انتظار داریم دولت آینده با افزایش دستمزد پایه کارگران، تأسیسند به حداقل معیشتی که مطابق با بند ۲ ماده ۴۱ قانون کار حدود ۲/۳ میلیون تومان تصویب شده، در حوزه معیشت کارگری وضعیت را بهبود ببخشد. در مجموع باید گفت بدون تقویت صندوق تأمین اجتماعی نمی توان افزایش سطح تراز رفاه اجتماعی در ایران امیدوار بود. به همین کمک دولت آینده به رفاه و معیشت کارگران همین پرداخت بدهی هایی است که حجم زیادی دارند و علاوه بر صندوق تأمین اجتماعی، بسیاری از صندوق های دیگر را هم شامل می شوند. نکته پایانی اینکه سرعت افزایش حمایت های دولتی از صندوق ها باید بالا برود.

نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی

● **یادداشت**

● **علی رضا محبوب**

در باره اولویت های اقتصادی دولت آینده بارها صحبت شده، مخصوصاً با نگاه به اقشار کارگری و ضرورت حل مسائل حوزه رفاه و تأمین اجتماعی در سریع ترین زمان ممکن. با این حال وقتی از اقشار کارگری حرف می زنیم، لزوماً تنها به کارگران و کارمندان واحدهای دولتی، صنعتی، خدماتی و... اشاره نمی کنیم بلکه کلیه افرادی نفع در این حوزه از جمله بازنشستگان و مستعمری بگیران را هم باید مورد توجه قرار دهیم. در واقع اینجا دایره پوشش ما کلیه افرادی هستند که یا برای کارفرما کار می کنند و یا از کار فارغ شده اند. از این رو این بحث گستره وسیعی از افراد را در بر می گیرد که امروز شاغل هستند و یا در گذشته شاغل بوده اند. با این نگاه اگر به مسئله اولویت های دولت در بحث رفاه، معیشت و تأمین اجتماعی کارگران نگاه کنیم، هیچ اقدامی نمی تواند به شکل جدا از هم نتیجه موثری به بار آورد و باید ضمن به کارگیری سیاستی همگرا برای معیشت کلیه اقشار این حوزه اقدامی یکپارچه صورت گیرد. مهم ترین انتظار جامعه کارگری و نمایندگان مجلس از دولت دوازدهم، افزایش تراز رفاه است چرا که معتقدیم تنها با افزایش تراز رفاه است که می توان وضعیت فعلی اقشار ضعیف جامعه را درگون کرد. منظور از تراز رفاه اجتماعی کلیه اقلام اعم از بهداشت، خوراک، پوشاک، مسکن، حق امنیت شغلی و با همه عواملی

بذره های کاشته شده اشتغال، میوه می دهند

● **یادداشت**

● **یلدار اهدار**

طرح های نیمه تمام بسیاری وجود دارد که دولت دوازدهم بعد از تحویل گرفتن کابینه باید آنها را تکمیل کند تا اشتغال کشور دچار تحول شود. در سال های گذشته تاگزیر به پشت سر گذاشتن رکود اقتصادی بودیم چرا که دولت تورم ۳۵ درصدی را مهار کرده بود. بهترین راهکار برای اشتغال زایی ادامه سیاست های حمایتی دولت قبل است. فارغ التحصیلان دانشگاهی در قالب برنامه های مختلفی مثل پرداخت وام های کم بهره یا بازپرداخت طولانی مدت تدوین شده است. براساس این سیاست ها، فارغ التحصیلان دانشگاهی با حمایت وزارت کار می توانند در قالب طرح کارورزی برای تحرک اشتغال زایی قدم بردارند. همچنین